

Bölüm 17

4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİK DERSİ ÖLÇME KONULARINDA HİKÂYE ANLATICILIĞI YÖNTEMİ KULLANIMINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Zeynep DOĞAN¹
Nur Beniz YETGİN²

1. GİRİŞ

Öğrencilerin matematik dersindeki başarılarını etkileyen etmenler arasında duyuşsal becerilerin görmezden gelinemeyecek derecede etkili olduğu bilinmektedir. Bu yüzden öğretim sırasında matematiği sevdiren, ilgiyi arttıran, değerini açıklayan etkinliklere yer verilmesi önemli görülmektedir (Baykul, 1999). Öğrenci matematik ile pek çok kavram arasında ilişki kurabilir. Bu ilişkilere pekiştireçlerle olumlu bir şekilde dayanak sağlanması öğrenmeyi kolaylaştırır ve matematik dersini öğrenci için nispeten sevilen ve zevk alınan bir ders haline getirir. Öğrenci matematiği eğlenerek öğrenmeli, ilgi ve coşku duymalı, matematikten korkmamalı, matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmelidir. Bu ders bağlamında öğretmenlerin en önemli vazifesi öğrencilere matematik dersini sevdirecek onların matematikteki yaratıcılıklarını geliştirmektir (Kıvrak, 2014). Geçmişten bu yana dersler arasında yapılan sözel ve sayısal ayırımında, alanların içerikleri dikkate alındığında çok farklı yönde beceriler gerektirdiği bilinmektedir. Günümüzde yapılan araştırmalar, sözel ve sayısal becerilerin birlikte yürütüldüğü süreçlerde bu becerilerin birbirini desteklediğini kanıtlar niteliktedir. Örneğin matematik dersinde daha önce okuma-anlama becerilerinin etkisinin araştırıldığı çalışmalarda (Karabay, 2013; Kıvrak, 2014; Özdemir, 2013), bu etkilerin genel itibarıyla olumlu oldukları gözlemlenmiştir.

Özdemir ve Sertöz (2006), çalışmalarında öğrencilere okuduğunu anlama davranışının kazandırılmasının matematik başarısına etkisini incelemişler ve öğrencilere hikâye kitapları okutmanın, öğrencilere derslerde bu hikâyeleri anlatmanın matematik başarısını olumlu etkilediğini ifade etmişlerdir. Buradan hareketle sözel bir anlatım yöntemi olan hikâye anlatıcılığı ile matematik dersinin

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, e-posta: zeynepyildiz.2005@hotmail.com

² Öğretmen, Milli Eğitim Bakanlığı, e-posta: nur_yetgin@msn.com

KAYNAKLAR

1. Baktaş, H. (2010). Okulöncesi öğretmenlerinin Türkçe dil etkinliklerinde kullandıkları hikâye anlatım yöntemlerinin incelenmesi: Karaman ili örneği. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Konya.
2. Başdaş, F. (2017). Drama temelli dijital hikâye anlatıcılığı programının 6 yaş çocuklarının bazı sosyal becerilerinin gelişimine etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Adnan Menderes Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Aydın.
3. Balakrishnan, C. (2008). Teaching secondary school mathmeatics through storytelling. Yüksek Lisans Tezi. Simon Fraser University. Eğitim Fakültesi. Canada.
4. Baykul, Y. (1999). *İlköğretim birinci kademedede matematik öğretimi*. Öğretmen kitapları dizisi. İstanbul: Meb.
5. Büyükcengiz, M. (2017). Dijital öyküleme metodunun ortaokul öğrencilerinin fen bilimleri dersi akademik başarı, bilimsel süreç becerileri ve derse yönelik tutumlarına etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Antalya
6. Büyüköztürk, Ş. Çakmak, E. Akgün, Ö. E. Karadeniz ve Ş. Demirel, F. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
7. Çıralı, H. (2014). Dijital hikâye anlatımının görsel bellek ve yazma becerisi üzerine etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
8. Dayan, G. (2017). İlkokul öğrencilerinin Türkçe dersinde dijital öyküleme çalışmaları. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Eskişehir.
9. Demir, Ş. (2014). TPRS dil öğretim metodun sözcük bilgisine olan etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İzmir.
10. Dincel, M. (2005). Öyküleme ve deney tekniğinin fen bilgisi dersinde öğrencilerin kavramsal anlama ve başarılarına etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.
11. Ecevit, T. ve Şimşek, P. Ö. (2017). Öğretmenlerin fen kavram öğretimleri, kavram yanlışlarını saptama ve giderme çalışmalarının değerlendirilmesi. *Elementary Education Online*. 16(1): 129-150.
12. Friday, M. J. (2014). Why storytelling in the classroom matters? Erişim Tarihi: 03.03.2018, https://www.edutopia.org/blog/storytelling-in-the-classroom-matters-matthew-friday?utm_source=facebook&utm_medium=post&utm_campaign=blog-storytelling-in-the-classroom-matter-link.
13. Göçen, G. (2014). Dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin akademik başarı ile öğrenme ve ders çalışma stratejilerine etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Muğla.
14. Kara, K. (2018). Okuma ve hikâye anlatımı vasıtasıyla dil becerilerinin geliştirilmesi (TPRS) yönteminin İngilizceyi çok erken yaşta öğrenen çocukların ikinci dilde kelime edinimine olası etkileri. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.
15. Karabay, E. (2013). Aile ve okul özelliklerinin PISA okuma becerileri, matematik ve fen okuryazarlığını yordama gücünün yıllara göre incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Ankara.
16. Kaya, O. (2014). Yabancı dil öğretiminde (Almanca) dijital hikâye anlatım yönteminin araştırılması: Lise öğrencileriyle eylem araştırması. Yüksek Lisans Tezi. Bahçeşehir Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.
17. Kır, D. (2011). Hikâyelerle matematik öğretiminin ilköğretim 2. sınıf öğrencilerinin toplama ve çıkarmaya ilişkin sözel problem çözme becerileri üzerindeki etkileri. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Adana.
18. Kıvrak, Y. (2014). Okuma anlamadaki başarının matematik başarısına etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Bursa.
19. Lauritzen, C. (1991). When children write math stories. Eastern Oregon State College. La Grande, Oregon.

20. Özdemir, S. (2013). Ortaöğretim öğrencilerinin okuma alışkanlık ve tutumlarıyla fen, matematik derslerindeki akademik başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İzmir.
21. Özdemir, A. Ş. ve Sertöz, T. (2006). Okuduğunu anlama davranışının kazandırılmasının matematik başarısına etkisi. *Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 23, pp.237-257.
22. Özer, M. (2016). Dijital hikâye anlatımının kelime öğrenme ve akılda tutmadaki rolü: Harran Üniversitesinde bir durum çalışması. Yüksek Lisans Tezi. Çağ Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Mersin.
23. Özer, Ö. (2004). Hikâye anlatımı yoluyla çocuklara yabancı dil öğretimi. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Erzurum.
24. Öztürk, H. (2017). Öğrenme gücü olan çocukların öyküleme yoluyla ölçümlenen yazılı ifadeleri ve yazma kaygıları arasındaki ilişki. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. İzmir.
25. Pintrich, P. R. ve De Groot, E. V. 1990. Motivational and self regulated learning compenents of classroom academia performance. *Journal of Educational Psychology* 82(1), pp.33-40.
26. Sarıtepeci, M. (2016). Dijital hikâye anlatım yönteminin sosyal bilgiler dersinde etkililiğinin incelenmesi. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
27. Sever, T. (2014). An Inestigatigation Into The Impact Of Digital Storytelling On The Motivation Level Of Students. Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yabancı Diller Eğitimi Anabilim Dalı. Çanakkale.
28. Sümer, S. (2017). Zihinsel yetersizliği olan bireylerin dinlediğini anlama becerisi üzerinde geleneksel hikâye okuma ve dijital hikâye kullanımının karşılaştırmalı olarak incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Bolu.
29. Şimşek, A. (2000). İlköğretimde sosyal bilgiler dersinin öğretiminde hikâye anlatım (storytelling) yönteminin kullanılması. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Ankara.
30. Torun, B. (2016). Ortaokul 6. sınıf hücre konusunda dijital öykü kullanımının öğrenci başarısı, tutumu ve bilimsel süreç becerileri üzerine etkisi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kastamonu Üniversitesi. Fen Bilimleri Enstitüsü. İlköğretim Anabilim Dalı. Kastamonu.
31. Uçar, S. B. (2016). Dijital öykülemenin İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenen öğrencilerin yazma becerilerine olan etkisi. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yabancı Diller Eğitimi Anabilim Dalı. Ankara.
32. Wright, A. (1995). *Creating Stories with Children*. İngiltere: Oxford University Press
33. Yamaç, A. (2015). İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinin gelişiminde dijital hikâyelerin etkisi. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
34. Yılmaz, R. M. (2014). Artırılmış gerçeklik teknolojisiyle 3 boyutlu hikâye canlandırmanın hikâye kurgulama becerisine ve yaratıcılığa etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Erzurum.
35. Zazkis, R. ve Liljedahl, P. (2009). *Teaching mathematics as storytelling*. Sense Publishers. Rotterdam. Taipei.